

## ԵՐԿՈՒ ՈՒՂՂՈՒՄ

«Զեռագրերի աշխարհում»<sup>1</sup> գրքում Ա. Արշարունին պատումների ձևով ընթերցողի ուշադրությանն է ներկայացնում «Զեռագրերի անծայրածիր աշխարհի» հետ առնչվող հետաքրքրական փաստեր և դեպքեր, ինչպես նաև ուշադրավ դրվագներ իր որոնումներից ու հանդիպումներից:

Ժողովածուի պատումներից մեկը, որ կրում է «Բժիշկ պարոն Քալանթարյան» վերնագիրը<sup>2</sup>, նվիրված է հայ նշանավոր բժիշկ, «Բժշկարան համառոտի» ճեղհնակ, մոսկվարնակ Պետրոս Քալանթարյանի կյանքին ու գործունեությանը վերաբերող երկու հարցի պարզաբանմանը, որի վրա և անհրաժեշտ ենք համարում կանգ առնել:

Այսպես, անդադառնալով այն հարցին, թե որտեղ է իր բարձրագույն մասնագիտական կրթությունը ստացել Պ. Քալանթարյանը, Ա. Արշարունին գրում է. «...Եվ ահա մեծանուն ակադեմիկոս Լ. Ա. Հովհաննիսյանն իր բազմահատոր աշխատության երրորդ հատորում հայտնում է մի անորոշ միայն. Բժիշկ Պետրոս պ. Քալանթարյանը իր մասնագիտական կրթությունը ստացել է Եվրոպայում: Ահա մի հանելուկ: Ակադեմիկոսը չի ասում, թե ինչի հիման վրա մեր մոսկվահայ անվանի բժշկին ուղարկում է Եվրոպա կրթություն ստանալու, երբ իրենց տանը համալսարան կար արդեն: Ակադեմիկոսը ենթադրություն է անում. թե ձեռքին փաստեր ունի: Ես այդ չգիտեմ»<sup>3</sup>: Այնուհետև, Ա. Արշարունին երկարատև պրպտումներից հետո, «Պետրոս Առաքինի թագավորության շրջանից սկսած երկու դարերի ընթացքում Եվրոպական երկրներից Ռուսաստան եկած դիպլոմավոր բժիշկների ցանկում» չգտնելով Պ. Քալանթարյանի անունը<sup>4</sup>, ինչպես նաև հենվելով այն փաստի վրա, որ նա տասնյակ տարիներ գործել է Մոսկվայում, որ-

տեղ կար համալսարան իր բժշկական ֆակուլտետում<sup>5</sup>, եզրակացնում է, որ անվանի բժիշկը սովորել է Մոսկվայի համալսարանում ու նրան «150 տարի հետո հանձնում Մոսկվայի համալսարանի բժշկական ֆակուլտետ ավարտածի վկայական»<sup>6</sup>:

Այս կապակցությամբ, նախ նշենք, որ ակադեմիկոս Լ. Ա. Հովհաննիսյանը բուրոկին էլ չի ժխտում Պ. Քալանթարյանի Մոսկվայի համալսարանում սովորելու հնարավորությունը: Նա գրում է. «Զի բացառվում այն հնարավորությունը, որ նա բժշկական կրթություն է ստացել Ռուսաստանում, կարող է, նույնիսկ Մոսկվայի համալսարանում: Ուղղակի ապացույցներ, որ նա Եվրոպական կրթություն ստացած բժիշկ է եղել, ըստ էության մենք չունենք...»<sup>7</sup>:

Ամենակարևորը, սակայն, այն է, որ, ինչպես Ա. Արշարունին<sup>8</sup>, այնպես էլ Լ. Հովհաննիսյանը<sup>9</sup>, հպանցիկ նշում, բայց պատշաճ ուշադրություն չեն դարձնում «Բժշկարան համառոտի» ճեղհնակի հետևյալ տեղեկության վրա. «...գլխավոր և կիրառելի գտնալու իմ» ներ քսան և հինգ ամեայ աշխատանաց իմաց»<sup>10</sup>: Նշանակում է իր աշխատությունը շարադրելիս Պ. Քալանթարյանը արդեն քսանհինգ տարվա փորձառու բժիշկ էր: Իրոք, ինչպես հավաստում է Լ. Հովհաննիսյանը, «Բժշկարան համառոտում» նյութը մշակված է թեև համառոտ, բայց բավական հմտությամբ, նրանում արտացոլված է իր ժամանակի բժշկական գիտելիքների վիճակը՝ պրակտիկ բժշկության հիմնական հարցերում<sup>11</sup>: Գիրքն ամբողջությամբ վկայում է Պ. Քալանթարյանի բավա-

5 Նույն տեղում, էջ 27:

6 Նույն տեղում:

7 Л. А. Оганесян, История медицины в Армении, ч. 3, Ереван, 1946, стр. 192.

8 Ա. Արշարունին, նշվ. աշխ., էջ 24:

9 Л. А. Оганесян, նշվ. աշխ., էջ 193:

10 Պ. Քալանթարյան, Բժշկարան համառոտ, Նախիջևան, 1793, էջ 5:

11 Л. А. Оганесян, նշվ. աշխ., էջ 193:

1 Ա. Արշարունին, Զեռագրերի աշխարհում, Երևան, 1975:

2 Նույն տեղում, էջ 19—31:

3 Նույն տեղում, էջ 25:

4 Նույն տեղում, էջ 26—27:

կան կրթված լինելու մասին, որը հմտորեն կարողացել է համադրել, կապակցել եվրոպական բժշկությունը հին արաբականի հետ<sup>12</sup>։ Հայտնի է նաև, որ իր աշխատությունը նա շարադրել է հրատարակվելուց չորս տարի առաջ՝ 1789 թ.<sup>13</sup>։ Հետևաբար, Պ. Քալանթարյանը բարձրագույն մասնագիտական կրթությունը ստացել է ոչ ուշ, քան մինչև 1764 թ.։

Նկատի ունենալով այն հայտնի փաստը, որ Մոսկվայի համալսարանի բժշկական ֆակուլտետը Յոթնամյա պատերազմի (1756—1763 թթ.) և պրոֆեսորների բացակայության պատճառով սկսեց գործել համալսարանի հիմնադրումից (1755 թ.) ինը տարի հետո միայն, այն է 1764 թ.<sup>14</sup>, կարելի է հաստատապես ասել, որ չուղայեցի բժիշկ Պետրոս Քալանթարյանը իր բարձրագույն բժշկական կրթությունը, համեմատելով դեպք, Մոսկվայի համալսարանում չի ստացել։

Մյուս հարցը, որին անդրադարձել է Ա. Արշարունին այն է, թե որքան է ապրել և երբ է մահացել Պ. Քալանթարյանը։ Տարաբնույթ գրական աղբյուրներում կատարած որոնումներից հետո Ա. Արշարունին հաջողվել է ավագ բաժանա Հակոբ Սուրենյանցի՝ Մոսկվայի հայկական եկեղեցու անցյալին վերաբերող աշխատության մեջ այդ եկեղեցու 1802 թ. երես-

փոխանական խորհրդի անդամների շարքում գտնել բժիշկ Պ. Քալանթարյանի անունը<sup>15</sup> և ըստ այդմ, եզրակացնել, որ նա ապրել ու վախճանվել է Մոսկվայում, 1802 թվականից ուշ<sup>16</sup>։

Այս կապակցությամբ հարկ է նշել, որ պրոֆ. Ա. Կժոյանը, դեռևս 1952 թ., անդրադառնալով Մոսկվայի համալսարանի սան, Հայաստանում առաջին դիպլոմավոր բժիշկ Սիմոն Գրիգորի Լոռու-Մեկիթյանի կողմից հորը ուղղված նամակներին (պահվում են Մատենադարանում), պարզել էր, որ բժիշկ Պ. Քալանթարյանը համաձայն բժ. Ս. Լոռու-Մեկիթյանի վկայության, իր՝ Մոսկվայում սովորելու տարիներին աշխատել է Լազարյան ճեմարանում, հավանաբար ճեմարանին կից հիվանդանոցում<sup>17</sup>, նրկատի առնելով, որ Լոռու-Մեկիթյանը Մոսկվայի համալսարանում սովորել է 1824—1832 թթ.<sup>18</sup>, կարող ենք հավաստել, որ Պետրոս Քալանթարյանը կենդանի է եղել առնվազն մինչև 1824 թ. և, ընայած պատկանելի տարիքին (89 տարեկան), շարունակել է իր օգտաշատ գործունեությունը։

ԺՈՐԱ ՄԱՆՈՒԿԳԱՆ

<sup>15</sup> Ա. Արշարունին, նշվ. աշխ., էջ 30։

<sup>16</sup> Նույն տեղում, էջ 31։

<sup>17</sup> Ա. Կժոյան, 19-րդ դարի առաջին կեսի ռուսական բժշկագիտության առաջին հայ սաները (ՀՍՍՀ ԳԱ ԵՏԵԿԱԳԻՐ) (հաս. գիտ.), 1952, № 7, էջ 116։

<sup>18</sup> Նույն տեղում, էջ 109, 110։

<sup>12</sup> Նույն տեղում, էջ 198։

<sup>13</sup> Պ. Քալանթարյան, նշվ. աշխ., տիտղոսաթերթը։

<sup>14</sup> «Большая Медицинская Энциклопедия», т. 17, М., 1960, стр. 817.